

χωρίς ανθρώπους μέσα, κι' ἀπόξ' ἀπόξω τῆς Μονῆς, τὸ χίτρι
 ἐνὸς μύλου, γεμᾶτο κόκκαλα γδυμνά, μ' ἓνα στεφάνι δάφνης, μὲ
 τὴ σημαία τῆς Μονῆς, τὴ δοξασμένη κείνη, μᾶς ἐνθυμίζου πάν-
 τοτε πῶς τὰ ρημάδια τῷ χιτριῷ, καὶ τάγιασμένα λείψανα ποῦ
 βρίσκονται σ' τὸ μύλο, εἶναι τοῦ πατριωτισμοῦ καρποί, τς' ἐλευ-
 θεριᾶς οἱ σπόροι !

Ἐρ Ρεθύμνη, τῇ 8 Ἀπριλίου 1901

† Ὁ Ρεθύμνης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

“ ΜΗ, ΜΗ, ΜΗ !!! ,,

Τί σοῦ κάνω καὶ δὲ μὲ πονεῖς..

Τί σοῦ κάνω... μὲ παίζω, φρονεῖς ;

Τί σοῦ κάνω καὶ δὲ μ' ἀγαπᾷς...

Μὲ στὴν κόλασι θέλεις νὰ πᾶς ;

Μὴ, μὴ πόζα, γιατί θὰ χαθῶ !

Μὴ, μὴ πόζα, καὶ θὰ τρελαθῶ..

Μὴ μὴ μὴ σοδαρὸ μου κρατῆς..

Κ' εἶν' ἐπάνω τρομάρα — κριτῆς !

Μὴ μὴ πόζα, γιατί θὰ πεθάνω !

Μὴ μὴ μὴ, — τὸ μυαλό μου τὸ χάνω.

Μὴ, νὰ ζήσης καὶ θὰ παλαδώσω..

Μὴ μὴ μὴ, μὴ μὴ μὴ, μὴ μὴ, Φρόσω.

Ἀρτα, 10/3 1901.

ΑΝΤ. ΓΑΒΡΙΑΗΣ